

Tekort aan vrijwilligers? Ga eens langs bij de burens

↑ MARIEKE REITSMa

Wie doet de bardienst komende zondag van twee tot vijf? Dat is de belangrijkste vraag voor het bestuur van mijn kleine handbalvereniging, met 95 leden en vier trainers voor elf teams. Bij de afgelopen algemene ledenvergadering

werd bij het eerste agendapunt gesteld: “Deze vereniging heeft een groot vrijwilligerstekort en als er niets verandert, bestaan we niet lang meer. En o ja, er is ook een begrotingstekort voor komend jaar.” Wat gaan we daaraan doen?

Ik dacht altijd dat initiatieven als de Open Club-gedachte vooral zijn weggelegd voor grote clubs die hun zaakjes goed op orde hebben. Het clubhuis openstellen voor wijkbewoners, samenwerken met partijen uit andere sectoren, het aanbieden van sportactiviteiten voor nieuwe doelgroepen. Als kleine vereniging met overal tekort aan heb je daar toch helemaal geen tijd voor?

Inmiddels denk ik daar anders over. Juist ook kleine verenigingen kunnen baat hebben bij de Open Club-gedachte of in ieder geval inspiratie opdoen, merk ik tijdens een evaluatieonderzoek voor de provincie Gelderland, waarin het Mulier Instituut voor twee jaar verenigingen volgt die zich willen ontwikkelen tot Open Club of vitaal sportpark. Zo had een voetbalvereniging een trainerstekort, waar door een samenwerking met het ROC inmiddels training door studenten wordt gegeven. Een bootcampvereniging kampte met gebrek aan opslagruimte. De club maakt nu gebruik van ruimte bij de naastgelegen skeelerclub, en in ruil krijgen de jonge skeelers nu eens per week krachttraining. Een derde vereniging kwam financieel niet rond, maar ontvangt nu een welkome vergoeding voor veld- en kantinegebruik door een beweegproject voor statushouders. Deze voorbeelden laten zien dat open staan voor de omgeving en nieuwe samenwerkingen aangaan niet alleen dient om een extra

maatschappelijke functie te vervullen. Het kan ook een oplossing zijn voor de problemen van (kleine) verenigingen – gebrek aan vrijwilligers, financiën en ruimte – en kan zo bijdragen aan de toekomstbestendigheid van een vereniging.

Toen op de ALV van mijn handbalclub de gezichten steeds treuriger werden, gooide ik voorzichtig een balletje op: “Misschien moeten we eens gaan praten met de andere clubs hier op het park?” Het bestuur antwoordde: “Goed idee, maar daar hebben we voorlopig echt geen tijd voor.” Ik zal binnenkort de goede voorbeelden uit Gelderland eens met hen delen. ●

Marieke Reitsma is junior onderzoeker bij het Mulier Instituut en doet onderzoek naar verschillende aspecten van sportverenigingen en vrijwilligerswerk.